

ECZACI VE MESLEK ÖRGÜTÜ

Ecz. Burhanettin BULUT

Meslek sorunlarımızın günümüzde "bıçak kemiğe dayandı" tabiri ile çağdaşlığın simgesi olan örgütlenmeyi, meslek örgütünü, muhalefet anlayışını, üyenin yapması-yapmaması gerekenleri tekrar düşünelim, hatırlayalım ve hatırlatalım istedik.

Örgütlenme: İnsanın toplumsal yapısı gereği, güçlü olma, korunma, kazanım elde etme, hak arama, dayanışma, birlikte çözüme ulaşma, paylaşma, uzlaşma ve katılımcılık gibi olgulardan doğmuştur. Meslek için, demokrasi için, toplum gelişimi için mutlak bir ihtiyaçtır.

Meslek örgütleri en basit tanımı ile; toplumun ve meslektaşının hak ve menfaatlerini koruyan sivil toplum örgütleridir. Ortak noktası meslekleri olan farklı yapıdaki insanları biraraya getiren düzeniçi örgütlerdir.

İki temel fonksiyonları vardır.

1- Meslektaşın ekonomik, demokratik çıkarını savunmak, bilimsel gelişimini sağlamak için katkıda bulunmak. (Mesleki çıkar gözetme işlevi)

2- Meslek, ülke ve toplum sorunlarının çözümü için siyasal görüş ayrımı yapmadan merkezi ve yerel iktidarlara karşı baskı görevini yerine getirmek. (Baskı grubu olma işlevi)

Meslek örgütünü seçimle yönetime gelmiş gönüllü kadrolar yönetir. Üye kendisine düşen görevi yapmakla, alınan karara uymakla mükelleftir. Eczacı, hızlı bir değişimin yaşandığı bugünkü süreçte, mesleğin geleceğine dönük ekonomik ve psikolojik boyutlarına ekonomik ve sosyal örgütleri ile bir bütün şeklinde kendini hazırlamak durumundadır. **Mesleki sorunların çözümü, mesleğin ve meslektaşın toplumdaki yeri, yaşayabilirliği örgütlülükten geçmektedir.** Zayıflatılmış, desteklenmeyen örgüt, sorunların çözümünde, meslektaşın ihtiyaçlarını karşılamada atılacaktır. Patentın kapı çaldığı, kurum ödemelerinin alabildiğine uzadığı, ekonomik krizin yaşandığı bu dönem, örgütüne daha çok sahip çıkma dönemidir.

TEB, Eczacı Odası, Ecza.Koop.'leri ve eczacı bir bütünün ayrılmaz parçalarıdır. Bunlar birbirlerin rağmen bir hareketin içine girmemelidir. En önemlisi eczacı, örgütüne rağmen bir yanlışın içinde olmamalıdır. Eczacı kendi inisiyatifi dışında gelişen çok daha büyük sorunlarla (O.T.C, patent yasası, mamanın eczane dışına çıkışı, ithal ilaç artışı, yasadışı aşı satışı, vs.) mücadele etmek varken kendi kendini birmeye çalışması anlaşılabilir bir tutumdur. Örgütünü, deontolojiyi ve meslek etiğini kendi ekonomik çıkarları gereği ayaklar altına alan meslektaşın düştüğü durum bugün çok daha net bir şekilde ortadadır.

- Katılım payı almama, reçete yönlendirmelerden dolayı ekstra maliyetler vb. sebeplerden dolayı yaşadığı ekonomik sıkıntı, bunlardan dolayı ecza depolarına ödeme yapmamakta.

- Kapama cezaları, kurum sözleşme fesihlerine maruz kalmaktadır.

- Meslek ahlak ve onurunu çiğnediği için meslektaşından, kişilik ve kimlik yitimi sonucunda hastadan (müşteri!) kendisine dönük aşağılanmayı yaşamaktadır.

Bu olaylara yönelik bizzat tanık olduğumuz veya sohbetlerde duyduğumuz olayları örneklersek,

- KDV indirimlerinden "Al bu kadar yeter fiş almayıcağım zaten", "E düşsene %15'ini"

- Heyet raporu olan hastadan "İlaçlarım çok pahalı size reçetemi getirsem bana ne verirsiniz."

- Kurum personelinin "Sende küpür vardır alacağım itiriyat yerine sana reçete yazdırayım."

- Reçete takipçilerinden "Sana reçete getiririm ama %3 yerine %5 komisyon verenler var"

- Resmi reçeteli hastadan "Benden %20 almadığına göre eczacılar iyi kazanıyor."

- İskonto yapmayacaksan senden almam yapan eczane-ye giderim, amma tok satıcıymışsın"

- Ç.Ü. Hast. bir hastadan "Artık eczacıya güvenmiyorum, elimden karnemi aldılar, hemen ilacınızı getiririz dediler hala getirmediler."

- Meraklısından "Bu katılım payı almayanlar nasıl kazanıyor."

Bu örnekleri sayfalarca yazmak mümkün, her bölgenin kendine ait sıkıntıları, yaşanan olayları, problemleri mevcut. Eczacı hastaya izah etmeye çalışsa da hasta cebinden çıkan paraya bakmakta, kendince tanımlar yapmaktadır. Eczanesini zamanında kapatan eczacı doymuş eczacı, gizli iskonto yapan eczacı halkını seven eczacı, eşdeğeri bile olmayan ilacı veren ise ucuzcu eczane.

Bu sorunları ekonomik durumdan kaynaklanıyor diye yorumlamak yanlıdır. Meslektaşın hakkını gasp etmenin savunulacak hiçbir yanı yoktur. Sorun ekonomik olmaktan ziyade ahlaki bir sorundur.

Katılım payı alınarak yapılan 1 milyarlık ciro, katılım payı alınmadan haksız rekabetle yapılan 10 milyarlık ciroya eşdeğerdendir. Yasadışı yollarla yapılan bu ciroya sarfedilen eforun yanında eczacı, kendine sıkıntı yaratmakta ve yaşadıklarının yanında daha da önemlisi meslektaşının yapabileceği 9 milyarlık ciro hakkında gasetmektedir. Bu olay deontolojiye uymaya çalışan eczacının hakkının hırsızlığıdır.

Yok edilmeye çalışılan değerlerimize sahip çıkarak, hep birlikte, duyarlılıkla, mesleğimizi geriye götürenlere karşı savaşmalıyız. Toplumda edindikleri yeri sağlayan mesleklerine, kötülükleri, açıkça korkusuzca yapan insanlara karşı bizde cesur olmalıyız.

Varolan problemlerin çözümü meslek odalarımızı güçlendirmek, katılımcılıktan ve mesleğimize için çaba gösterenleri engellemekten geçmektedir. Fakat genel tutum hiçbir şekilde sorun çözmeye katkı vermeyen insanların, katkı vermeye çalışan insanları aralıksız bir şekilde eleştirmeleridir. **Çalışmadan, üretmeden, emek vermeden yermek, yapılan veya yapılmaya çalışılana karşı her zaman memnuniyetsizlik belirtmek, maalesef günümüzde muhalefet olarak tanımlanmaya çalışılmaktadır.**

Oysa muhalefet anlayışı; çalışmak, üretmek, emek vermek, katılmak, olumluluklardan memnuniyet ifade etmek, yapılamayanları yaptırma konusunda dayatmaktır. Bu anlamda meslek faaliyetimizde muhalefet kolaycılık olarak karşımıza çıkmaktadır. **Şahsi kırgınlıklar, menfaatler, sadece görüntü veya görüntü olmak, boş nutuk atmak ve kendini ispatlama çabalarından kurtunulmalıdır.** Muhalefet anlayışı yok etme temeline oturtulmamalı, samimiyetle oda çalışmalarına katılmaya ve destek verilmelidir.

YAPMAMIZ VE YAPILMASI GEREKENLER

- Mesleğimizin sosyal ve ekonomik örgütlerine sahip çıkılmalı.

- Mesleki sorunların çözümü için gerekli, araştırma, üretkenlik, ciddi çaba, iletişim, mesai ve yoğun emek gibi kişisel katkılar örgütlerden esirgenmemeli.

- Demokratik kitle örgütünün önemi mutlak kavranmalı, kişi ve yönetimlerin geçici örgütün (=Kurumun) kalıcı olduğu unutulmamalı, **kişi veya kişileri yıpratacağı diye kurum yıpratılmamalı.**

- Katılım payı almama gibi haksız rekabetle günü kurtarma hesapları yapılmamalı, geniş ve ilerici düşünülmesi, yarınlara bırakacağımız bir mesleğimiz olmalıdır.

- Bilimsel kimliğimizden, meslek ahlakından, deontolojiden uzaklaşılmalı **verilen hiçbir tavizin son taviz olmadığı unutulmamalıdır.**

- Etkinliklere, MİEP'lere, toplantılara, kongrelere katılmalı, alınan kararlara uyulmalı, odanın eczacıya bütünleşmesi sağlanmalıdır.

- Yeni mezun eczacılar mutlaka oda çalışmalarına katılmalı, komisyonlara girmeli, devamlılığın sağlanması için alt kadrolar oluşturulmalıdır.

- Geleceğin eczacılığı için yeni kavramları düşünmek, plan yapmak, hazırlanmak zorundayız. Eczacılık yasa değişiklikleri, eczacılık eğitim reformları, şirketleşme, ortaklaşa ecza-

cılık, yardımcı eczacılık, sosyal eczacılık kavramı ve yeni eczacı kimliği, bunları eczacı gündeminde tutmak, tartışmak durumundayız.

- **Yeni, yine, yeniden aşka tutunulmalı. Meslek aşkı.**

Bu anlamda kendimize bir pay çıkartmama temennisiyle, 14 Mayıs etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen eczacılığın dünü, bugünü, yarını adlı panele katılan eski TEB Genel Sekreteri **Ecz. İbrahim Güven**'in çok iyi vurguladığı "**Bir meslek örgütünü çökertmenin yolları**" tespitlerini panelden ayrı olarak yayınlamayı uygun gördük.

Yarınları kendimiz hazırlayacağız.

En güzel geleceğe, umutla...

BİR MESLEK ÖRGÜTÜNÜ ÇÖKERTMENİN YOLLARI

- 1- Odanın düzenlediği toplantılara gitme.
- 2- Meslek içi eğitimlere katılma.
- 3- Gönderilen önemli yazıları okuma, sonra bana gelmedi de.
- 4- Tenkit etmek daha kolay olduğu için hiçbir zaman görev kabul etme.
- 5- Aidatını mümkün olduğu kadar geç öde.
- 6- "Bir gece tertip edildiğinde" fiyatın çok yüksek olduğundan yakın, hiç gece tertiplenmezse acımasızca eleştir.
- 7- "Geceye gelip gelmeyeceğin" sorulunca "Son güne kadar" kesinlikle yanıt verme.
- 8- Bir toplantıya katılınca "Mutlaka birşeyler yapılmasını öner", işine dönünce "Tam aksini yap"
- 9- Herkes katılım payı almıyor diye her yerde konuş, eleştir ama sen almamaya devam et.
- 10- Işıkları söndürüp içeride oyalanarak yarım saat daha eczaneni geç kapamanın yollarını ara.
- 11- Bazı önemli toplantılarda "Hiç ağzını açma", ancak toplantıdan sonra herkese işlerin nasıl yapılması gerektiğini anlat.
- 12- Toplantıda ""Herşeyi onayla", dışarıda "Aksini söyle ve yap"
- 13- Bir sorunun çözülmesini iste, ama senden katkı istenirse katiyen verme
- 14- Meslek sorunlarını öğrenmeye hiç çabalama ama en yakın eczanenin cirosunu mutlaka öğren ve izle. Müşterisini nasıl ayartacağın konusunda yepyeni yöntemler bul ve uygula.
- 15- Kalfanı her işte yetkili kıl, masana oturt, imzanı bile attır, ayrıca kurumlara seni temsilen yetkili olarak gönder.
- 16- Eczacılıkla ilgili yaptığın her yanlış işi kalfanın üzerine at, sen masum rolü oyna.
- 17- Eczanede olabildiğince az bulun, hatta hiç durma, cumartesi tatiline karşı çık.
- 18- Odaya şikayetini telefonla yap, yazılı olarak yapmaktan kaçın.
- 19- Yasa ve yönetmelikleri okuma, uyma. Sorulduğunda bilmiyorum de.
- 20- Aidatını mümkün olduğu kadar geç öde. Ama reçete bedellerini alman gecikirse günde üç kez odayı ara.
- 21- Her fırsatta oda yöneticilerine seçimlerde oyunu kendilerine verdiğini hatırlat.
- 22- Oda yöneticilerini başarılı bulduğunu sakın söyleme. Teşekkür bile etmekten kaçın.